

Zatúlané húsa

Vyšli húsky dlhým radom, ešte bola ranná rosa.
Keď sa pohli kúsok za dom, jedno húsa stratilo sa.

„**Čiv – čiv, jaj –jaj !**“ húsa volá po záhumní i po dvore.
Húsa behá dookola : „**Šli ste dolu, a či hore ?**“

Kvočka deti pred maštaľou učí hrabať v kope hnoja.
Húsa pred kvočku si stalo : „**Či ty nie si mama moja ?**“

Kvočka všetky pierka zježí : „**Kvok ! a zazrie ani mrak.**
Ej, nech húsa nepobeží, ujde sa mu všelijak !

Ešte sa však nenaľaká – v kúte vidí morky stáť...
Obráti sa na moriaka : „**A ty nie si moja mat' ?**“

„**Hudri – hudri !**“ moriak skríkne, spustí krídla, zdvihne chvost.
Od ľaku sa húsa mykne : „**Juj, aký hlas ! Mám ho dost' !**“

A už sa aj pustí vnohy, nevie, chúd'a, jak a kam...
Poza pajty, poza stohy dostane sa ku kačkám.

Krdlik v jarku plže chytá, jedna stará sedí sama.
Húsatko sa ticho pýta : „**Či ty nie si moja mama ?**“

„**Tak -tak, tak – tak !**“ kačka klame, ale húsa neverí :
hlas je cudzí, i keď mame podobá sa po perí.

„**Čiv !**“ sirôtka chodí, blúdi, smutne volá : „**Kde si ma t' ?**“
Už aj Dunčo vyšiel z búdy na ten žiaľ sa podívať.

„**Gága !**“ vtom sa ozve zdola, a húske viac netreba !
Mamka volá, húsa volá – vo chvíli sú u seba.

To je radosť nad radosti – už niet stopy po žiali !
Len kocúr sa tajne zlostí, že mu driemkať nedali.